

Yüzde Doksan Sekiz (%98)

Hayatımızda bir şeyleri başarabilmek için beklide insan üstü gayretler sarf ediyor, asilamayacağı düşünölen zorlukları azmimiz, kararlılığımız ve çalışmamızla asabiliyoruz. Bütün bunların yanında genellikle yapmamız gereken işin büyük ve zor kısmını bitirdikten sonra geri kalanı için hiçbir çaba sarf etmeden “benden bu kadar” anlayışı ile geri çekilebiliyoruz.

Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için bir uçak örneğini vermek doğru olabilir. Kendimizi Avustralya’dan İstanbul’a gelecek bir Airbus A380 uçağının pilotu olarak düşünelim. A380’ler yaklaşık 550 yolcu kapasitesinde ve bu kadar devasa bir uçağı içindeki insanlarla birlikte kaldırdıktan sonra 12 saat sürecek seferin 11 saat 55 dakikasını başarıyla tamamlayıp İstanbul semalarına geldığımızı varsayalım. Bu esnada işin büyük ve önemli bir kısmını başarıyla tek başımıza halletmişiz ve küçücük, yolculuk süresine göre son derece önemsiz bir kısmı, 5 dakikalık bir iniş işlemi kalmıştır geriye. Burada durup her işi ben yaptım zaten 12 saatte 5 dakika nedir bundan sonrasını da baska biri devralsin tamamlasın diye düşünebilir miyiz? O noktaya gelen kadar yaşayıp çözdüğümüz problemleri sayarak kendi haklılığımızı savunabiliriz fakat sonuçta uçak bir şekilde yere inmek zorunda kalacaktır. Bitmeye ne kadar yakın olursa da işlem tamamlanmamış yolculuk henüz bitmemiştir ve iş bu noktada bırakıldığında öncesinde neler başarıldığı da bir önemi olamayacaktır.

İşini tamamlamak için pilot haklı ve çeşitli sebepler öne sürebilir. Örneğin diğer çalışma arkadaşlarıyla anlaşamadığını, maasının yetersizliğini, çalışma şartlarının zorluğunu, yolcular arasında sevmediği bir tanidigini olduğunu, canının çok sıkkin olduğunu, bugün bu işi yapmak istemediğini, 12 saat boyunca çok yorulduğunu vb. Tüm haklılık paylarına rağmen bunların hiçbirini uçağın düşmesi gerçeğini ortadan kaldıracabilecek güçte değildir. Uçuşun yüzde doksan sekizi gerçekleşmiş fakat henüz tamamlanmamıştır.

Yüzde doksan sekiz hastalığına ilişkin örnekler çoğaltılabilir. Bir maratoncu olduğunu düşünelim 15 km’lik yarışta rakiplerini bir çirpida geçerek yarışın sonuna kadar açık ara önde kosmaktadır. Bitiş çizgisine iki adım kaldığında durmuş beklemektedir. Nasıl olsa iki adım daha attığında birinciliği elde etmiş olacaktır. Fakat yapmaz, çünkü o ana kadar olaganüstü bir başarı sergilemiştir, pek çok zorluğu aşmış rakiplerini geçmiştir. İşin yüzde doksan sekizini en güzel şekilde tamamlamıştır. Bitiş çizgisi önünde beklerken bir baska atlet gelip geçtiğinde maratoncumuzun aslında bu madalya benim hakkımdı demeye hakkı kalır mı? Bu durumu mahkemeye götürse hâkime ama ben en iyi çıkışı yaptım, en başarılı olan bendim bu madalya da benim hakkımdır şeklinde bir iddia da bulunabilir mi?

Benzer şekilde kitalar ötesinden yola çıkan bir çıkarma gemisi kaptanı “tasıdığı piyade ve zırhlı araçları binlerce kilometre okyanus üzerinde taşıdıktan sonra ben bu kadar taşıdım artık karaya çıkmaya 2 kilometre kaldı geri kalanını da siz halledin.” diyebilir mi?

“Bir işin olmaması için kırk makul sebep bulunabilir fakat bir tek mazeret bulunamaz.”

Kaynak Site: İsmail KIRBAS ile Web Sitesi Tasarımı <http://www.kirbas.com>

Belge Adresi: www.kirbas.com/index.php?id=452